Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1334/2003
av den 25 juli 2003
om ändring av villkoren för godkännande av fodertillsatser som hör till typen spårelement

(EGT L 187, 26.7.2003, s. 11)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Kommissionens förordning (EG) nr 2112/2003 av den 1 december 2003	L 317	22	2.12.2003

Rättad genom:

►**C1** Rättelse, EGT L 14, 21.1.2004, s. 54 (1334/2003)

▼B

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1334/2003

av den 25 juli 2003

om ändring av villkoren för godkännande av fodertillsatser som hör till typen spårelement

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 70/524/EEG av den 23 november 1970 om fodertillsatser ([1]), senast ändrat genom kommissionens förordning (EG) nr 1756/2002 ([2]), särskilt artiklarna 3, 9d och 9e i detta, och

av följande skäl:

(1) Ett antal tillsatsämnen inom gruppen spårelement har godkänts på vissa villkor enligt direktiv 70/524/EEG och genom förordningarna (EG) nr 2316/98 ([3]), 639/1999 ([4]), 2293/1999 ([5]), 2200/2001 ([6]) och 871/2003 ([7]).

(2) Mot bakgrund av nya vetenskapliga och tekniska rön, har den högsta tillåtna halten av spårelement i foder på nytt granskats för att säkerställa bästa möjliga tillämpning av de villkor för godkännande som fastställs i artikel 3a i direktiv 70/524/EEG.

(3) Utifrån aktuella vetenskapliga och tekniska rön kan man dra slutsatsen att de högsta tillåtna halterna av järn, kobolt, koppar, mangan och zink i foder enligt direktiv 70/524/EEG bör sänkas för att bättre överensstämma med de krav som anges i artikel 3a a och 3a b i detta direktiv, särskilt för att uppfylla näringsbehoven, förbättra djurproduktionen och reducera de skadliga effekterna av djurspillning samt för att reducera de skadliga effekter som de nuvarande nivåerna av vissa spårelement har på människors hälsa och på miljön.

(4) Den högsta tillåtna halten av spårelement i foder måste beräknas med hänsyn inte bara till djurens fysiologiska behov utan också till andra aspekter som genomsnittliga behov och variationer när det gäller kostbehov, behovet av att tillgodose de krav som en majoritet av djurpopulationen har och möjlig ineffektivitet vid användningen av näringsämnena.

(5) Vetenskapliga foderkommittén avgav den 19 februari 2003 och den 14 mars 2003 ett yttrande om användningen av koppar och zink i foder. Kommittén drar slutsatsen att de nuvarande högsta tillåtna nivåerna av dessa spårelement i foder i de flesta fall är onödigt höga när det gäller effekterna av tillsatserna och rekommenderar därför en sänkning av nivåerna som en anpassning till djurens fysiologiska behov.

(6) Enligt aktuella vetenskapliga och tekniska rön, särskilt rörande järn i foder, måste diande smågrisar tillgodogöra sig 7–16 mg/kg järn dagligen, eller 21 mg järn per kilo ökad kroppsvikt för att kunna behålla tillfredsställande nivåer av hemoglobin. Suggmjölk innehåller i genomsnitt bara 1 mg järn per liter. Grisar som bara får mjölk utvecklar därför snart anemi. Järn bör därför ges till smågrisar i tillskottsfoder med ett högt järninnehåll så länge smågrisarna diar och bara får mjölk.

(7) Det är lämpligt att fastställa en övergångsperiod om sex månader för genomförandet av de nya kraven och en övergångsperiod om

([1]) EGT L 270, 14.12.1970, s. 1.
([2]) EGT L 265, 3.10.2002, s. 1.
([3]) EGT L 289, 28.10.1998, s. 4.
([4]) EGT L 82, 26.3.1999, s. 6.
([5]) EGT L 284, 6.11.1999, s. 1.
([6]) EGT L 299, 15.11.2001, s. 1.
([7]) EUT L 125, 21.5.2003, s. 3.

▼B

nio månader för avveckling av befintliga lager av foder som märkts enligt de tidigare villkor som fastställs i direktiv 70/524/EEG.

(8) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Villkoren för godkännandet av tillsatserna E 1 järn – Fe, E 3 kobolt – Co, E 4 koppar – Cu, E 5 mangan – Mn och E 6 zink – Zn, som hör till typen ”spårelement” ([1]), ersätts härmed såsom anges i bilagan i enlighet med direktiv 70/524/EEG.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 26 juli 2004. Befintliga lager av foder som har märkts enligt de tidigare villkor som fastställs i direktiv 70/524/EEG får emellertid användas under en övergångsperiod som löper ut den 26 juli 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

([1]) Förteckningen över godkända tillsatser, inklusive spårelement, offentliggjordes i EGT C 329, 31.12.2002, s. 1, ändrad genom förordning (EG) 871/2003, EGT L 123, 21.5.2003, s. 3.

▼B

BILAGA

EG-nr	Grundämne	Tillsats	Kemisk formel, beskrivning	►C1 Högsta halt av grundämnet i mg/kg hel foder eller i mg/dag ◄	Övriga bestämmelser	Godkännandet gäller till och med
▼M1 **Spårelement**						
E 1	Järn-Fe	Järn(II)karbonat	$FeCO_3$	Får: 500 (totalt) mg/kg i helfoder Sällskapsdjur: 1 250 (totalt) mg/kg i helfoder Svin: — smågrisar upp till en vecka före avvänjning: 250 mg/dag — övriga svin: 750 (totalt) mg/kg i helfoder Övriga arter: 750 (totalt) mg/kg i helfoder		Ingen tidsbegränsning
		Järn(II)klorid, tetrahydrat	$FeCl_2 \cdot 4H_2O$			
		Järn(III)klorid, hexahydrat	$FeCl_3 \cdot 6H_2O$			
		Järn(II)citrat, hexahydrat	$Fe_3(C_6H_5O_7)_2 \cdot 6H_2O$			
		Järn(II)fumarat	$FeC_4H_2O_4$			
		Järn(II)laktat, trihydrat	$Fe(C_3H_5O_3)_2 \cdot 3H_2O$			
		Järn(III)oxid	Fe_2O_3			
		Järn(II)sulfat, monohydrat	$FeSO_4H_2O$			
		Järn(II)sulfat, heptahydrat	$FeSO_4 \cdot 7H_2O$			
		Järnkelat av aminosyror, i hydratform	$Fe(x)_{1-3} \cdot nH_2O$ (där x motsvarar en anjon av en aminosyra från hydrolyserat sojaprotein) Molekylvikt: högst 1 500			

EG-nr	Grundämne	Tillsats	Kemisk formel, beskrivning	►C1 Högsta halt av grundämnet i mg/kg hel foder eller i mg/dag ◄	Övriga bestämmelser	Godkännandet gäller till och med
E 3	Kobolt-Co	Kobolt(II)acetat, tetrahydrat	$Co(CH_3COO)_2 \cdot 4H_2O$	►C1 2 (totalt) mg/kg i helfoder ◄	—	Ingen tidsbegränsning
		Basiskt kobolt(II)karbonat, monohydrat	$2CoCO_3 \cdot 3Co(OH)_2 \cdot H_2O$			
		Kobolt(II)klorid, hexahydrat	$CoCl_2 \cdot 6H_2O$			
		Kobolt(II)sulfat, heptahydrat	$CoSO_4 \cdot 7H_2O$			
		Kobolt(II)sulfat, monohydrat	$CoSO_4 \cdot H_2O$			
		Kobolt(II)nitrat, hexahydrat	$Co(NO_3)_2 \cdot 6H_2O$			
E 4	Koppar-Cu	Koppar(II)acetat monohydrat	$Cu(CH_3COO)_2 \cdot H_2O$	Svin — smågrisar upp till 12 veckor: 170 (totalt) — övriga svin: 25 (totalt) Nötkreatur 1. — nötkreatur innan idisslingen börjar — mjölkersättningar: 15 (totalt) — övrigt helfoder: 15 (totalt) 2. — övriga nötkreatur. 35 (totalt) Får: 15 (totalt) Fisk: 25 (totalt) Kräftdjur: 50 (totalt) Övriga arter: 25 (totalt)	Följande uppgifter skall återfinnas på märkningen och i de åtföljande dokumenten: — För får: Om kopparhalten i fodret är högre än 10 mg/kg: ”Kopparhalten i detta foder kan orsaka förgiftning hos vissa fårraser” — För nötkreatur innan idisslingen börjar: Om kopparhalten i fodret är lägre än 20 mg/kg: ”Kopparhalten i detta foder kan orsaka kopparbrist hos boskap som betar på betesmarker med höga halter av molybden eller svavel.”.	Ingen tidsbegränsning
		Basiskt koppar(II)karbonat, monohydrat	$CuCO_3 \cdot Cu(OH)_2 \cdot H_2O$			
		Koppar(II)klorid dihydrat	$CuCl_2 \cdot 2H_2O$			
		Koppar(II)metionat	$Cu(C_5H_{10}NO_2S)_2$			
		Koppar(II)oxid	CuO			
		Koppar(II)sulfat, pentahydrat	$CuSO_4 \cdot 5H_2O$			
		Kopparkelat av aminosyror, i hydratform	Cu $(x)_{1-3} \cdot nH_2O$ (där x motsvarar en anjon av en aminosyra från hydrolyserat sojaprotein) Molekylvikt: högst 1 500			
		Kopparlysinsulfat	$Cu(C_6H_{13}N_2O_2)_2 \cdot SO_4$			31.3.2004 för kopparlysin-sulfat

EG-nr	Grundämne	Tillsats	Kemisk formel, beskrivning	►C1 Högsta halt av grundämnet i mg/kg hel foder eller i mg/dag ◄	Övriga bestämmelser	Godkännandet gäller till och med
E 5	Mangan-Mn	Mangan(II)karbonat	$MnCO_3$	Fisk: 100 (totalt) Övriga arter: 150 (totalt)	—	Ingen tidsbegränsning
		Mangan(II)klorid, tetrahydrat	$MnCl_2 \cdot 4H_2O$			
		Mangan(II)vätefosfat trihydrat	$MnHPO_4 \cdot 3H_2O$			
		Mangan(II)oxid	MnO			
		Mangan(III)oxid	Mn_2O_3			
		Mangan(II)sulfat, tetrahydrat	$MnSO_4 \cdot 4H_2O$			
		Mangan(II)sulfat, monohydrat	$MnSO_4 \cdot H_2O$			
		Mangan(II)kelat av aminosyror, i hydratform	$Mn(x)_{1-3} \cdot nH_2O$ (där x motsvarar en anjon av en aminosyra från hydrolyserat sojaprotein) Molekylvikt: högst 1 500			
		Manganomanganoxid	$MnO\ Mn_2O_3$			
E 6	Zink-Zn	Zinklaktat, trihydrat	$Zn(C_3H_5O_3)_2 \cdot 3H_2O$	Husdjur: 250 (totalt) Fisk: 200 (totalt) Mjölkersättningar: 200 (totalt) Övriga arter: 150 (totalt)	—	Ingen tidsbegränsning
		Zinkacetat, dihydrat	$Zn(CH_3COO)_2 \cdot 2H_2O$			
		Zinkkarbonat	$ZnCO_3$			
		Zinkklorid, monohydrat	$ZnCl_2 \cdot H_2O$			
		Zinkoxid	ZnO Högsta blyhalt: 600 mg/kg			
		Zinksulfat, heptahydrat	$ZnSO_4 \cdot 7H_2O$			
		Zinksulfat, monohydrat	$ZnSO_4 \cdot H_2O$			
		Zinkkelat av aminosyror, i hydratform	$Zn\ (x)_{1-3} \cdot nH_2O$ (där x motsvarar en anjon av en aminosyra från hydrolyserat sojaprotein) Molekylvikt: högst 1 500			